

си. Онъ гы поздрави сѹмилно, и попыта: Да ли ви е здравъ отецъ вашъ, за кого то ми сте приповѣдали? Отецъ нащъ, отговориха они, слѹга твой, їеще е живъ и здравъ. Іосифъ пригледа Венїамїна, и рече: Да ли е той най малый ви братъ, за кого сте ми казвали? Като мѹ отговориха, чи е той, рече мѹ: Да тѣ благослови Богъ, сыне мой! Тога веки не можилъ повыче да са сѹдържи, за то са оуклонилъ, да не мѹ пригледатъ тїи сълзкы тѣ.

§. 50. Іосифова та сребърна чаша.

Іосифъ за да испыта по добръ братїе тѣ си, и совершенно да са оѹвѣри ако си оуправили нрава, показаса на Венїамина особито много милостивъ отъ дрѹги тѣ. Той знаелъ е, какъ и отецъ имъ по много е любелъ Венїамїна отъ всички тѣ дрѹги. За то желалъ е да види, не ли мразатъ за то Венїамїна, какво то и того сѣ ненавиждали, рече на домостроителъ си: Наплани чѣвале тѣ на тѣхъ челоуѣцы сѣ жито, положи всакомѹ паркы тѣ въ чѣвале тѣ мѹ, а въ чѣвала на най малкїй положи и моѣ тѣ сребрнѣ чашѣ. Като са зазори преѣготовиха са да са върнатъ на отечество то си. Като излѣзоха отъ града, той часъ викна Іосифъ домостроителя си и мѹ рече: спѣши скоро, подирь оныя челоуѣцы, и като ги стигнишъ, речи имъ: Така ли са враща добро то сѣ зло? Зло сте направили, зашо то сте открали чашѣ тѣ на Господина ми, И така като гы стигна той домостроитель, рече имъ, както мѹ вѣше Іосифъ заповѣдалъ: а они мѹ отговориха: каквы са тїа речи Господине! Мы таково зло дѣло да смы направили? Мы които сме въ чѣвале тѣ си намѣрени тѣ грошове, отъ Ханаанъ тебѣ донесли, мы злато или сребро отъ дома, на Господина ти да открадемъ? Оу когото отъ насъ са намѣри та чаша, той нека оѹмре. И той часъ отвориха чѣвале тѣ. Защо то сѣ имали чистѣ совѣсть никакъ не сѣ са воали. Іосифовъ домостроитель пригледа всички тѣ чѣвале радовно, отъ най великїй до най малкїй, и намѣри чашѣ тѣ во Венїамїновъ чѣвалъ! Ни единъ отъ тѣхъ не зна-